

aquella que més vol ser conservada en el record, per unes persones concretes o pel públic en general, segons els criteris de cada moment. És per això que la fotografia és testimoni, però alhora interpretació, de l'esdeveniment.

És interessant fer aquesta reflexió des d'un present en què s'han modificat substancialment les condicions que expliquen l'obtenció d'imatges d'una festa. D'una banda, l'enorme millora tècnica dels equips fotogràfics; de l'altra, la popularització del seu ús. La fotografia de reportatge continua vigent en l'actualitat, però també se n'han modificat els paràmetres. Com l'obtenció, l'adquisició de fotografies és a l'abast del gran

públic i, per tant, s'amplia l'àmbit d'interès del fotògraf professional. També han canviat els criteris estètics: una imatge de lluita carnavalesca pot ser considerada més espectacular i publicada a la premsa abans que la d'una desfilada. La fotografia d'avui reflecteix força més la diversitat de la festa, sense deixar de banda les motivacions de sempre.

En tot cas, abans com ara, la imatge constitueix una font documental cabdal per al coneixement dels esdeveniments socials. Cal, però, una lectura atenta que, més enllà de la simple il·lustració d'un text, ens permeti copsar tota la informació que ens aporten les velles fotografies.

El tanc, carrossa de la societat L'Olimpo (1919). Foto: Eduard Borràs